

Hodnocení bakalářské práce

Posudek oponenta práce

Jméno autora: Eva Cinková

Název práce: Ústavní výchova a příčiny umístování do dětského domova se školou

Oponent práce: Mgr. Michal Klapal

Téma bakalářské práce se dotýká nanejvýš aktuální problematiky, diskutované napříč resorty. Nejen s ohledem na porevoluční změny ve způsobu uvažování o ústavní péči, ale i z hlediska současných požadavků Evropské unie na snižování počtů dětí v těchto zařízeních, představuje zpracované téma v době inkluzivních snah jednu z klíčových otázek pro formování budoucí podoby specializované péče.

Práce na podkladech teoretického vymezení zkoumá na konkrétních kazuistikách příčiny umístování dětí do Dětského domova se školou v Králíkách a aspiruje na definování perspektivy vývoje tohoto typu zařízení.

Empirické šetření je kombinací několika dílčích aktivit. Pro praxi je přínosná část kvantifikující zvolené kategorie, mapující příčiny umístění dětí do DDŠ a jejich souvislosti (např. péče pedopsychiatra). Naopak za neodůvodněné pokládám podrobit rozhovor s dítětem metodě kódování, rozhovor v této podobě mohl být opěrným materiálem pro kazuistické pojetí s využitím např. obsahové analýzy. Zvolená metodika v kapitole 6 nesleduje příčiny umístění dětí, jak se autorka zavazuje v cíly práce, ale v jedné své části postoje a názory dětí na tuto skutečnost.

Rozsah práce je z hlediska požadavků na tvorbu bakalářské práce přiměřený. Autorka pracuje s odbornou literaturou, vhodně zvolenou pro dané téma, odkazuje na platné legislativní předpisy, reflektuje aktuální změny v dynamickém procesu transformace systému péče.

Po stránce formální a stylistické je práce zpracovaná na odpovídající úrovni. Autorka užívá odborný jazyk a terminologii v souladu s vývojovými trendy v oblasti ústavní péče, text obsahuje některé jazykové neobratnosti a četné pojmové nepřesnosti.

Autorka vychází z vlastní dlouholeté zkušenosti v tomto typu zařízení, kterou vhodně opírá o teoretický, resp. legislativní rámec, propojuje ji s informacemi o dosavadním

vývoji zařízení, vč. doložení dalšího výhledu a v posledku využívá ke zkoumání stanovených cílů.

V kapitole 3.5 se autorka pohybuje na hraně odborného textu a subjektivně zabarvené výpovědi, která celkovému dojmu z práce spíše škodí.

Cíl práce byl v rámci daného rozsahu splněn částečně.

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby:

- Kapitulu 1.1 (str.13) s názvem „Legislativní rámec do 31.12.2014“ by v této podobě bylo vhodnější řešit formou přílohy. Jako součást odborného textu by měla odkazovat pouze na stěžejní dokumenty, vztahující se k řešené problematice s podrobnějším popisem konkrétní podoby „ukotvení“, zmíněného v úvodu kapitoly.
- V kapitole 1.2 (str. 14) autorka ztotožňuje pojem „dítě v ústavní péči“ s pojmem „deprivované dítě“ čímž se dopouští nevhodné významové redukce. Děti v ústavní výchově nejsou pouze děti deprivované, deprivace představuje jen jedno z rizik, kterými jsou děti ve zvýšené míře ohrožené, nelze jí ale izolovaně použít pro vysvětlení pojmu stojícího na jiné a obecnější (širší) charakteristice.
- Pojem „Prevence – Primární“ (str. 15) je popsán nedostatečně.
- Vymezení péče poskytované SVP (str. 17) z hlediska věku neodpovídá platnému zákonnému znění (§ 16 ods. 1, zákona č. 109/2002 Sb.)
- V kapitole 2.3 autorka mluví o základních metodách (převýchovného procesu) z historického hlediska – jedná se však o převažující přístup většinové společnosti k postižným lidem či paradigma, nikoliv o metody.

Otázka:

1. Jakou podobu by měla mít prevence zacílená na eliminaci zjištěných příčin?
2. Co pokládáte za hlavní prvky reedukačního procesu v ústavní péči?

Navrhované hodnocení:

Datum:17.4.2015

.....

Podpis oponenta práce